

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **Zámek Klášterec nad Ohří, příspěvková organizace**, Chomutovská 1, Klášterec nad Ohří, zastoupeného advokátkou JUDr. Janou Martinů, Zahradní 253, Klášterec nad Ohří, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí ze dne 13. 10. 2017, čj. 44366/17/5000-10470-700938, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 1. 2021, čj. 15 Af 130/2017-42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobci (nyní vystupuje jako stěžovatel) byl vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně. Rozpočtovou kázeň nedodržel stěžovatel podle správce daně tím, že porušil *dohodu o vytvoření pracovních příležitostí v rámci veřejně prospěšných prací*, kterou v březnu 2015 uzavřel s Úřadem práce České republiky jako poskytovatelem.

[2] Poskytovatel se v dohodě zavázal vyplácet stěžovateli každý měsíc příspěvek ve výši prostředků vynaložených na plat čtyř zaměstnanců (dvou uklízečů veřejných prostranství a dvou pomocných pracovníků v kulturním zařízení); stěžovatel byl zase povinen předkládat poskytovateli každý měsíc výkaz – vyúčtování mzdových nákladů – a to nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí vykazovaného měsíčního období. Dohoda také stanovila, že stěžovatel vrátí vyplacený měsíční příspěvek poskytovateli nejpozději do třiceti dnů ode dne, kdy k tomu byl vyzván, pokud nejpozději v den doručení výkazu poskytovateli nebude zaměstnanci vyplacena hrubá mzda nebo nebude odvedena částka pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění.

[3] Poskytovatel provedl u stěžovatele v červenci 2016 veřejnosprávní kontrolu a svá zjištění sepsal do protokolu. Podle něj stěžovatel opakovaně porušil povinnost vyplatit mzdu, resp. odvést zákonné dávky, dříve, než doručí poskytovateli výkaz, a následně

nevrátil vyplacené měsíční příspěvky, i když k tomu byl vyzván (tuto část dotace tedy neprávem zadržoval v rozporu s dohodou).

[4] I správce daně dospěl na základě těchto zjištění k tomu, že stěžovatel včas neuhradil mzdy a zákonné odvody za měsíce březen až červen 2015 a příspěvky za tyto měsíce poskytovateli nevrátil. Správce daně proto uložil stěžovateli několika rozhodnutími povinnost odvést do státního rozpočtu a do Národního fondu částku nevrácené dotace. V této věci, v níž jde o měsíce duben a květen 2015, činila částka 104 000 Kč. Proti tomuto platebnímu výměru podal stěžovatel odvolání, to však žalovaný zamítl. Stěžovatel neuspěl ani se správní žalobou, jíž se proti rozhodnutí o odvolání bránil u Krajského soudu v Ústí nad Labem.

[5] Nyní stěžovatel podává kasační stížnost. V ní předně namítá zmatečnost. V lednu 2018 byl poučen o složení senátu, který bude v jeho věci rozhodovat, a proti osobám tam uvedených soudců neměl žádné námítky. Soud však ve věci rozhodl až po třech letech a v senátu byl zastoupen jen jeden ze soudců, o nichž byl stěžovatel dříve poučen; zbylí dva pro něj byli noví. Tím, že jej soud nepoučil o novém složení senátu, porušil svou povinnost poskytnout účastníkům poučení o jejich procesních právech tak, aby v řízení neutrpěli újmu (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Ve druhé námitce stěžovatel tvrdí, že podle žalovaného porušil rozpočtovou kázeň v měsících duben a květen 2015; ve skutečnosti měl ovšem žalovaný na mysli porušení *za* měsíce duben a květen, které vlastně nastalo až v květnu a červnu 2015. Nejde o pouhou otázku jazykového vyjádření, jak uvádí krajský soud v bodě 29 svého rozsudku. Pokud by totiž žalovaný uvedl přesná data uhrazení mezd a odvodů a vyplacení dotací, zjistil by, že stěžovatel splnil svou povinnost ve stejný den, kdy obdržel dotaci.

[6] Žalovaný s kasační stížností nesouhlasí. Vyjadřovat se k námitce zmatečnosti mu podle jeho názoru nepřísluší; důkladně se však vyjádřil – navzdory stručné kasační stížnosti – k námitce zpochybňující vlastní porušení rozpočtové kázně.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Stěžovatel má pravdu v tom, že o jeho věci rozhodovali převážně jiní soudci než ti, o jejichž osobách byl v roce 2018 poučen. Samotná tato skutečnost ale neznamená, že byl soud nesprávně obsazen. Naopak: v této věci nic nenasvědčuje tomu, že by řízení o žalobě bylo stíženo zmatečností.

[9] Z přípisu ze dne 18. 1. 2018 se stěžovatel dozvěděl, že tříčlenný senát, který bude rozhodovat v jeho věci, může být složen z těchto soudců: Markéta Lehká, Václav Trajer, Petr Černý a Martin Jakub Brus. Krajský soud stěžovatele poučil o tom, že může vznést námitku podjatosti kteréhokoli z těchto soudců do jednoho týdne od okamžiku, kdy se o podjatosti dozví. Takovou námitku stěžovatel nevznsl.

[10] Rozsudek v této věci vydal dne 20. 1. 2021 senát ve složení Petr Černý, Radim Kadlčák a Ladislav Vaško. O jménech soudců Radima Kadlčáka a Ladislava Vaška se stěžovatel dozvěděl až z vydaného rozsudku, a právě v tom spatřuje zmatečnost řízení před krajským soudem. Stěžovatel se ale mylí.

pokračování

[11] Zmatečné [§ 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.] je takové řízení, v němž

- 1) chyběly podmínky řízení,
- 2) rozhodoval vyloučený soudce,
- 3) byl soud nesprávně obsazen,
- 4) soud rozhodl v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce.

Varianty 1) a 4) zde zjevně nepřicházejí v úvahu. Ani varianty 2) a 3), do nichž by stěžovatelova argumentace nejspíš mohla mířit, se ale v této věci nenaplnily.

[12] Soud je obecně povinen poučit účastníky o právu uplatnit námitku podjatosti (§ 36 odst. 1 a § 8 odst. 5 s. ř. s.). Pokud však poučení o složení senátu neobsahuje jména soudců, kteří budou ve věci rozhodovat, nezakládá to důvod zmatečnosti ani to nepředstavuje jinou vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost, pokud byl senát obsazen v souladu s rozvrhem práce a žádný z rozhodujících soudců neměl být z rozhodování vyloučen pro podjatost (rozsudek NSS ze dne 4. 5. 2005, čj. 2 Afs 178/2004-128, č. 624/2005 Sb. NSS). V nynější věci nebylo původní poučení krajského soudu nijak obecné (jako ve věci 2 Afs 178/2004), naopak obsahovalo konkrétní jména soudců. Protože ale soud o věci rozhodoval až po delší době, složení senátu se mezitím změnilo a soud už nezaslal účastníkům nové poučení.

[13] Ideální by jistě bylo, kdyby účastník měl od soudu vždy aktuální informace o tom, kdo v jeho věci bude rozhodovat. I pokud se tak ale nestane, nejde o porušení zákona, a nemůže to tedy vést ke zrušení soudního rozhodnutí. Průběžné poučování i při změnách ve složení senátu je projevem žádoucí procesní vstřícnosti soudu; požadavek na ně se však obtížně naplňuje zvláště v situaci, kdy se obsazení senátů mění často (jako třeba právě v senátu 15 Af správního úseku Krajského soudu v Ústí nad Labem).

[14] Pro závěr, zda krajský soud porušil zákon, je ovšem rozhodné jen to, zda ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo zda byl soud nesprávně obsazen.

[15] O tom, že by ve věci rozhodoval vyloučený soudce, stěžovatel nic netvrdí. Kdyby takové podezření měl, mohl takovou námitku uplatnit v kasační stížnosti a NSS by se jí pak zabýval. Pokud by pak zjistil, že některý ze soudců měl být z rozhodování vyloučen, napadený rozsudek by zrušil. O vyloučení soudce pro podjatost ale nepadlo v kasační stížnosti ani slovo, natož aby zazněly nějaké konkrétní důvody podjatosti.

[16] Stejně tak nelze dojít k závěru, že by soud byl nesprávně obsazen. Členy senátu 15 Af byli v lednu 2021 (podle tehdy platného rozvrhu práce) Petr Černý, Radim Kadlčák, Ladislav Vaško a Martin Jakub Brus. Pokud senát rozhodl ve složení Petr Černý, Radim Kadlčák a Ladislav Vaško, rozhodl v souladu s rozvrhem práce.

[17] V druhé námitce se NSS shoduje s krajským soudem. Stěžovatel sice upozornil na to, že žalovaný mohl ve svém rozhodnutí použít přesnější formulaci, ale na podstatě jeho vlastního pochybení to nic nemění. Z obsahu rozhodnutí žalovaného, které cituje i přesná data, je dobře patrné, že stěžovatel nesplnil svou povinnost uhradit mzdu a odvody včas. Krom toho mu byl odvod uložen ne za toto prvotní pochybení, ale za to, že na výzvu nevrátil neoprávněně zadrženou část dotace.

[18] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl, a NSS proto kasační stížnost zamítl. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. listopadu 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu